

*Sonja Votolen***VČASIH JE KOT NIKOLI**

SREDI neba
je jasno.
Okrog postana
rjuha dežja.
Svetloba pronica
med ploho.
Mogoče bo jutri
nastala.
Nekoč vsekakor.

*

ZNOTRAJ sem takšna,
da še sama ne vem,
kadar se srečam,

kje imam srce
in na katero kravato
se je obesila duša.

Znotraj sem
dušna.
In načudena.

*

VČASIH je kot nikoli.
Ko bredeš nasproti
– zdi se – iz Noetovih časov.

Naj se zgodi
božja volja.

*

PLEZAM med
njivami.
Med lenimi kolniki
postelja.
Umazane roke
ciganska blazina.
Polizani lasje
iz snežnih kodrov.
Ko postanem cigan
in imam pred vsem živim
mir.

*

RAZPREDAJ mi.
Rada slišim,
kako ti je,
ko me ni.
Ker je,
kot da me ni,
ko te ni.

Nekaj skupnega imava.

*

TAKO SEM mirna.
Ko te splaknem
v želodec
in čutim tvoje
razkrajanje
po žilah.
Ko me neseš
v spanje
in se le nasmehnem.
Ker si v meni.
Tabletka za živce.